

PUNK-PIENLEHTIKYSELY

Teppo Nättilä

Lehden perustiedot:

Lehti: Hurma (ja Irviö)

Roolini lehdessä: päätoimittaja/vastaava toimittaja, kirjoittaja

Minä vuosina: Hurmaa tehtiin neljä numeroa vuonna 1979, ja yksi vielä vuonna 1980. Irviötä yksi numero vuonna 1980. Hurma 1/1979 (helmikuu) 150 kpl (tämä on fakta), Hurma 2/1979 (maaliskuu) noin 300 kpl (muistiin perustuva arvio), Hurma 3/1979 (toukokuu) noin 500 kpl, Hurma 4/1979 (marraskuu) 1000 kpl, Hurma 1/1980 (kevät 1980) 1000 kpl.

Irviö 1/1980 (syksy) julkaisi Lehtijussit, veikkaan että sitä painettiin 1000 kpl.

Asuinkunta: Pirkkala

Vanhempien ammatit etc.: isä Pertti oli tv-toimittaja, TV2:sen lastenohjelmatoimituksen päällikkö ja tietysti myös Ransu-koira, äiti Meeri kotirouva.

Lehti:

A. Lehden tekeminen

1. Olin jo pitkään lukenut suomalaisia musiikkilehtiä, ensin Musa-lehteä ja sitten Soundia, ja toki myös muun muassa Blues Newsiä. Suoranainen ja lopullinen esikuva ja innostaja omaan lehteen oli Miettisen Hilse.
2. Idea lehden tekoon oli minun, noin marraskuussa vuonna 1978 ehdotin asiaa veljelleni Juha-Anterolle, joka innostui välittömästi ja keksi heti lehdelle nimen Hurma. Päätettiin että alamme tehdä alakulttuurilehteä. Mukaan piti saada innostuneita kirjoittajia, ja ensin pyysimme mukaan kaksi koulukaveriani, Ari Harmanen ja Jouni Kallioluoma lähtivät innostuneesti mukaan. Ja pikkuhiljaa "toimituskuntaan" liittyi muitakin tuttujamme. Minusta tuli päätoimittaja, koska olin idean isä, ja koska jonkun oli pakko olla vastaava toimittaja. Tässä tapauksessa "päätoimittajuus" merkitsi pitkälti sitä, että hoidin käytännön hommia; painatus, taittaminen veljeni avustuksella, hoidin lehteä myyntiin levykauppoihin jne.
3. Ykkösnumero painettiin Tampereella Domuksen yliopiston painossa, kaikki muut Pirkkalassa Lehtijussi Oy:ssä. Siis samassa, joka julkaisi Soundia ja monenlaisia ristikkolehtiä, ja painatti muistaakseni myös loppuaikojen Hilseet.

B. Lehden muoto ja sisältö

4. Lehden alaotsikkohan oli "lokeromatonta punkkia", ja kait se sitten sitä oli. Sitä sun tätä, usein punkin ja anarkian innostamaa.
5. Kotona Pirkkalassa tapahtui taitto, koneella kirjoitin ja aluksi osin käsin. Jokainen teki juttunsa usein taittovalmiiksi sivuiksi, ja joskus jouduin kirjoittamaan niitä uusiksi.
6. Itse olin enemmänkin puuhamies, eli hoidin paljon käytännön hommia, kuten jo edellä kerroin, painatuksesta lähtien. Itse kirjoitin levyarvosteluja ja purin nauhalta joitain haastatteluja. Ja olin usein tietenkin mukana haastatteluja tekemässä.
7. Aluksi ihan hyvin, lopuksi en, kun mukaan sekä lehteen että yhteiseen toimintaan tuli enemmän ja enemmän "syvällistä" filosofista pohdintaa. Sitä osastoa en koskaan tuntenut omakseni, enkä tunne vielääkään.
8. Tuohon aikaan kirjoitin vain omaan lehteen. Myöhemmin olen kirjoittanut Soundiin, Rumbaan, Rareen, Folk & Country-lehteen ja Blues Newsiin.

C. Pienlehtiyhteisö ja ympäröivä kulttuuri

9. Itse myytiin Hurmaa alan konserteissa ja kesällä lukuisilla festivaaleilla, ja hyvin teki kauppansa. Soundin, Hilseen ja muiden pienlehtien pikkuilmoitusten avulla. Levykaupoissa oli Hurmaa myynnissä, etenkin Epes myi isojakin määriä Hurmaa.

10. Muita pienlehtien tekijöitä tavattiin alan tapahtumissa, eli lähinnä konserteissa ja festivaaleilla. Tutuksi monet tulivat. Ihan mukavaa, innokasta ja hauskaakin väkeä. Yhteydet ovat kuitenkin olleet varsin olemattomat sen jälkeen kun pienlehtibuumi päättyi.

11.

12. Punk tuli tutuksi Soundin kirjoituksista, Hilse-lehti ja päätomittaja Miettisen innostavat ja usein aika mittavat kirjoitukset. Ja radiosta kuuli aina silloin tällöin etenkin suomalaista punkia.

D. Lehden tekemisen jälkeen

16. Syksyllä 1980 pienlehtien teko osaltani loppui, enkä seurannut pienlehtimaailmaa sen jälkeen lainkaan. Innostus aiheeseen katosi tyystin. Kyllästymisen punkiin, joka ei pidemmän päälle tarjonnut minkäänlaista musiikillista riemua eikä ollut enää minun juttuni. Sieltä ei myöskään ole jäänyt artisteja tai bändejä tai levyjä, joita vieläkin kuuntelisin, se oli sen hetken musiikkia, joka ei ole kestänyt aikaa. Lehti-, punk- ja uusi aalto-jutut kohdaltani loppuivat, kun itselleni löytyi mielisempia ja innostavampia musiikkityylejä, etenkin rootsmusiikin maailma (kantri, blues, rhythm & blues, rock'n'roll rockabilly jne.).

17.

18 & 19. Kyllä se vaikutti, esim. Hurmassa kirjoitettiin useampikin artikkeli armeijasta ja siviilipalvelusta, ja sivariin menin marraskuussa 1981. Ystäviä tuolta ajalta ei kovin paljon jäänyt, lähinnä koska kaikki rantautuivat eri puolille Suomea, ja kaikilla alkoi olla oma elämä, omat kuviot, omat intressit ja uudet ystävät. Ammatin toimittamisesta sain, sillä olen ollut freelance-musiikkitoimittaja radion puolella 80-luvun lopulta lähtien, kesäkuusta vuodesta -90 olen tehnyt säännöllisesti viikottaista juurimusiikin radio-ohjelmaa, ensin "Kantrispagetti" Radiomafialla, ja vuodesta 2003 "Kantritohtori Teppo Nätilä" Radio Suomelle. Kaikkina näinä vuosina ja vuosikymmeninä olen tehnyt Ylelle toki myös lukemattomia muita musiikkiohjelmia. Olen myös kirjoittanut musiikista kotimaisiin musiikkilehtiin, mutta radiotyö on jo neljännesvuosisadan ajan ollut päätyö, vaikkakin freelance-pohjalta.